

TOTAL WIMMER FALDSKÆRMSREKORD OVER MOUNT EVEREST

Danske Per Wimmer blev i oktober 2008 den første nogensinde til at springe i tandem-faldskærm over verdens højeste bjerg. I et projekt der har været to år undervejs, tog Per Wimmer – sammen med en masse andre sindssyge eventyrere – faldskærmsudspring et skridt videre.

FALDSKÆRMSUDSPRINGERE har allerede ramt sneen på Sydpolen og på Nordpolen, og basejumpere har forceret verdens højeste vandfald, Angel Falls i Venezuela. Hvor vildt kan det så blive?

Mandag 6. oktober 2008 klokken 7:52 om morgenen kaster den danske finansmand Per Wimmer og hans instruktør, Ralph Mitchell, sig ud fra et lille Pilatus Porter-fly i ni kilometers højde og bliver de første nogensinde, der præsterer et tandem-faldskærmspring over Mount Everest.

Efter et frit fald på 3,5 kilometer, side om side med de ondeste bjerge i verden, og otte minutters svæv i faldskærm, lander Per og hans springmakker på en lille græsbevokset afsats i 3.700 meters højde.

Dagen efter, samme tid, var Per via Kathmandu og Dubai tilbage i London, hvor han bor, og efter et hurtigt brusebad i lejligheden kunne han møde ind på sit kontor, vandkæmmet og i skjorte og slips, lige over middagstid. Selv ikke Agent 007 kunne have gjort det med mere klasse!

DET HER ER BARE FØRSTE GANG
Pers udspring var en del af The First Ever Everest Skydive Expedition, der i alt

involverede 30 solo- og tandemspringere fra hele verden. Umiddelbart inden Per Wimmer og hans springmakker kastede sig ud i Himalayas alt for tynde luft, havde tre erfarne solospringere taget turen ud over Everest – ligeledes som de første solospringere nogensinde. Og kort efter Per og Ralph fulgte resten af holdet.

Forud for de vellykkede spring på denne solrige oktoberdag lå ufattelig meget planlægning. At sende 30 mennesker ud fra ni kilometers højde i et af verdens mest uvejssomme terræner er en logistisk udfordring af dimensioner, som også kræver ekspertviden om ophold i ekstrem højde samt mængder af udstyr. Bag projektet stod en flok professionelle faldskærmsudspringere, som havde brugt to år på at gøre ideen til virkelighed.

Trods en pris der langt oversteg mere almindelige og ellers også dyre adventurerejser, meldte Per Wimmer sig til, så snart han hørte om ekspeditionen. Det var det helt nye i projektet, som trak mest:

”Efterhånden er det jo rush hour for bjergbestigere på toppen af Mount Everest, men det her – det er første gang overhovedet, nogen har gjort det!”

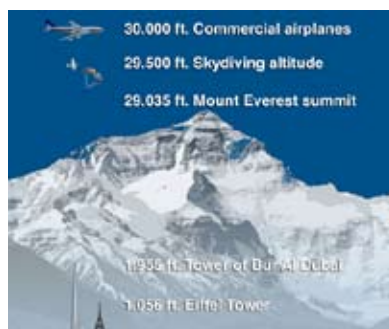
YAKOKSER OG 60 GRADERS KULDE

Holdet mødtes i Kathmandu 12 dage før det store udspring. Deltagerne introduceredes til udstyret og hinanden, inden turen gik med små 12-14 personers flyvere til byen Lukla kun cirka 40 km fra Mount Everest. Lukla er det klassiske udgangspunkt for bjergbestigninger i Everest-regionen, og det var herfra Sir Edmund Hillary startede ud, da han første gang besteg bjerget i 1953.

Opskriften lød nu på seks dages trekking for at vænne sig til højden. Målet var Syangboche Airstrip, der ligger i 3.700 meters højde og kun 20 kilometer fra Everests top. Fra denne ekstremt korte landingsplads i næsten fire kilometers højde skulle flyet lette, og springerne skulle også gerne lande deres faldskærm her igen efter veloverstået udspring. Stedet var springernes drop zone. Der er ikke så mange gode steder at gøre den slags i Everest-regionen, så der var ingen vej udenom. Flyvepladsen havde imidlertid ikke været i brug i årtier, og deltagerne måtte selv gå og fjerne klippestykker fra banen, da de nåede frem

NOTORISKE VOVEHALSE BAG REKORDPROJEKTET

Bag den banebrydende, atmosfæriske ekspedition stod en flok af jordens mest erfarne faldskærmsudspringere, ekstremsportsudøvere og notoriske vovehalse. Heriblandt en verdensmester i faldskærmsudspring med 14.000 udspring bag sig og en ballonskipper, der flere gange end nogen anden har fløjet en åben varmluftsballon op over 12 kilometers højde. Gruppen talte også bjergbestigere, blandt andet en mand der har besteget Mount Everest og trukket fra Arktis til Ækvator – og i øvrigt sprunget mere end 1.000 faldskærmsudspring. Resten af holdet bestod af udspringere med både 2.000, 3.000 og 7.000 udspring på bagen.

VERDENS HØJESTE TV-STATION

Per Wimmers crew bemandede en kort overgang, det man med lidt god vilje kan kalde verdens højeste tv-station. En fotograf, Wendy Smith, hoppede sammen med Per og Ralph, og levende billeder herfra og fra resten af ekspeditionen blev løbende sendt til en stribe medier fra hele verden. Det kunne lade sig gøre med en såkaldt BGAN (Broadband Global Area Network), som kan streamer video og lyd over satellitbåret mobilt bredbånd.

Store skærme i den tynde luft

Faldskærmene er lavet i særlig robust materiale og i XXL-størrelse, så de kan bære i den ekstremt tynde luft. Med en almindelig skærm ville udspringerne nærmest klaskede ned i jorden på grund af for høj faldhastighed. Reserveskærmene er konfigureret på samme måde og i øvrigt udstyret med en højdemåler og en lille sprængladning, der automatisk ville udløse skærmen, hvis udspringeren skulle besvime.

Heller ikke resten af udstyret kan købes i den nærmeste sportsforretning: En tætsluttende hue af bankrøvtypen, en iltmaske i en modificeret udgave af dem Eurofighter-jagerpiloter bruger, et par store goggles, en hjelm, en højdemåler, et overlevelses-kit med små radiosendere, hvis springerne skulle lande i vildniset langt væk fra dropzonen, samt en skræddersyet, termisk dragt. Den beskytter mod kulden, som med wind chill-faktor når op på minus 60 grader i ni kilometers højde. Kun på fødderne kan man nøjes med helt almindelige gummisko!

"Kontrasten mellem den måde nepaleserne lever på i de primitive bjerglandsbyer og så alt dette high tech udstyr, var slående. Men vi var selv afhængige af lavteknologiske hjælpemidler, idet alt udstyret, herunder deltagerens tøj, kameraer og øvrige bagage, var blevet transporteret til Syangboche på ryggen af det stedlige pakkdyr, yakokser," forklarer Per Wimmer grinende.

fra deres trek, så flyet – en såkaldt Pilatus Porter – kunne lande sikkert.

Pilatus Porter er et enmotors propelfly, der er kendt for sin STOL-performance, dvs. evnen til at lette og lande på meget korte landingsbaner og næsten ethvert underlag. Et Pilatus Porter-fly er engang blevet landet i 5.750 meters højde på Dhaulagiri-gletscheren et andet sted i Nepal, og en anden gang er flytypen blevet sat ned på kun lige over 50 meters landingsbane!

Til gengæld er flyet ikke godkendt til flyvninger over 8.200 meter, men da der ikke findes noget bedre fly til formålet, måtte det presses til grænsen af sin ydeevne og tvinges op i 9.000 meters højde.

DAGEN FOR REKORDSPRINGET

Det var meget tidlig morgen, da Per, hans instruktør og en fotograf, som skulle filme det hele i luften, satte sig ind i Pilatus Porter for at springe deres livs faldskærmspring. Flyveren var netop kommet tilbage fra den første tur op til bjerget med de tre solo-springere, og ombordstigningen foregik hurtigt.

Fra klokken 10 om formiddagen kunne der til enhver tid og på ganske få minutter vælte skyer ind over landingszonen i Syangboche, så for at undgå det, skulle der springes tidligt. Starten af oktober var ellers allerede nøje udvalgt som ét af kun to vejrvinduer hvert år, hvor man overhovedet kan nærme sig toppen af Mount Everest. Resten af året umuliggør vinde på over 300 km/t. ved Everests top alle former for aktiviteter, herunder bjergbestigning.

Flyveren cirklede sig langsomt op imellem bjergsiderne i en proptrækkerbevægelse.

”Først sad man bare og kiggede fuldstændig betaget på landskabet, men efterhånden som den i alt 40 minutter lange flyvetur trak ud, begyndte man snarere at overveje, hvordan man nogensinde skulle komme tilbage igen,” fortæller Per Wimmer.

Selve udspringet skulle ske i cirka otte kilometers sikkerhedsafstand fra Everests top og godt 10 kilometer fra Syangboche i lige linje, så der var temmelig langt tilbage.

ACTION!

Kort før udspringet spænder Per og hans makker sig sammen, Per forrest og Ralph bagest, og iltmasken som piloter og springere har på under hele opstigningen, flyttes til en iltflaske i bæltet hos hver springer.

Flyverens side åbnes, og Per svinger nærmest hele kroppen ud over kanten, så han hænger med Himalayas sten- og isørken under sig. Larmerne fra vindens rusken overdøver alt. I det øjeblik de sætter af, styrer instruktøren dem hurtigt væk fra flyveren, hvorefter Per overtager og styrer parret nedefter i et frit fald over Verdens Tag, som måske bedst kan karakteriseres som et sanse-overload. Faldet ledsages af de obligatoriske 'thumbs up', knyttede hænder, supermandspositurer og brede grin. Det her er for fedt!

Efter et minuts åndeløst fald med en ubegribelig hastighed på 200 km/t. udløser Ralph faldskærmen i 5.500 meters højde, farten falder, og blot otte minutter efter lander de to uskadede i Syangboche.

PER WIMMER

– finansmand og eventyrer

Per Wimmer er ikke bare en drenget eventyrer. Han har nogle helt andre sider. Mount Everest-besejrer er CEO i sin egen London-baserede investeringsbank, Wimmer Financial. Og under navnet WimmerSpace har han også skabt et firma, hvor han gennem sit eget eksempel og foredragsvirksomhed forsøger at inspirere andre mennesker, særligt børn og unge, til at udleve deres drømme. Her samarbejder han også med organisationer som UNICEF, Ideas Foundation, Global Angels og Apollo-astronaut Buzz Aldrins Share Space. Alt det kan du læse mere om på www.wimmerspace.com. Nok er han en grundig mand, men han tager også uden megen tøven en helt ny og anderledes udfordring op. Da ekspeditionen samledes i Kathmandu, havde Per lavet træningsspring med sin instruktør over Mont Blanc i Schweiz og været med til at afprøve iltudstyr i en vindtunnel. Men før Everest-ekspeditionen havde Per Wimmer faktisk kun sprunget ganske få faldskærmsudspring. Til gengæld har han boet sammen med regnskovsindianere i Amazona, dykket med hajer på Fiji, stået på ski i 5.500 meters højde, fløjet i drage over Rio de Janeiro og kørt på motorcykel tværs over USA. Og i 2010-11 bliver han formentlig den første dansker i rummet om bord på Sir Richard Bransons Virgin Galactic-rumfærg.